

melse bliver given. I det Hele maa det indrømmes, at Bidrag til Anlægget af Jernbaner har, skjønt Bidrag til Amtsrepartitionsfonden, en noget anden Karakter end de andre Bidrag, som paa- hvile Hartkornet til Amtsrepartitionsfonden, idet der her er Tale om en del ikke frivillig Udgift til Amtsrepartitionsfonden, saa dog en Udgift, som udredes til Noget, som man antager for at være et fordelagtigt og rentabelt Foretagende, og om hvilket man ventet, at de Paaagjældende som Frugt af Anlægget ville faae fuldt Vederlag for de ud- givne Penges. Det er en Forfjællighed, som maa paaagtes, og den har foranlediget den Udtalelse af den ærede Landssthingsmand, at det maaske kunde være rigtigt at opføre disse Bidrag som særegne Bidrag for sig. Jeg vil imidlertid haabe, at dette formelle Hensyn, thi Andet vil det i et- hvert Tilfælde ikke være, ikke har saa stor Betyg- ning for det ærede Medlem, at han vil have Uanskelighed ord at stemme for Lovforslaget med Bihjælpsbølsen af § 5, som den nu er, hvad jeg nemlig meget maatte beklage. Det ærede Medlem fra 5te Kredts (Rump) har noget overdrevet den Følelse af Ubehagelighed, hvormed jeg har mod- taget hans Ytringer fra før; de vare ubehagelige for mig, ikke fordi de egentlig berørte mig per- sonlig, men fordi det forekommer mig, at det ærede Medlem allerede i Indledningen af sit Fore- drag og senere helt igjennem det havde saadanne Indvendinger mod Lovforslaget, at, hvis de deltes af Flertallet eller stærkt paavirkede dette, kunde det udsætte Loven for Fare; da jeg lægger stor Vægt paa, at Lovforslaget kan gaa igjennem, vil det ærede Medlem deri se en Grund til, at jeg sølte mig noget foruroliget ved den Maade, hvor- paa han stillede sig til Sagen. At det ikke kunde være min Hensigt at reprimandere det ærede Medlem, tør jeg til Doverskødhed bemærke, og jeg antager, at den ærede Formands Ytringer yderligere har bekræftet for ham, at noget Saadant ikke var tilstjaget fra min Side. Jeg skal for mit Vedkommende hermed afslutte, som jeg haaber, hvad jeg har at sige fra denne Plads ved Sagens 1ste Behandling.

J. Jensen: Jeg tror vist, at den høit- ærede Minister tager feil, naar han tror, at Staten bliver berettiget til at tage den sydsynste Jernbane, fordi Staten fortsætter Jaaborg—Kingebanen til Nyborg. Jeg kan ikke finde et eneste Punkt i Lovforslaget, som berettiger Staten dertil. Ganste vist har det sydsynste Jernbane- selskabs Bestyrelse tilbudt at forpagte Banen fra Jaaborg til Kinge indtil Aaret 1900, men der er indført den Passus i Lovforslaget, jeg tror i fjerde Stykke i § 2, at denne Forpagtningskon- trakt ogsaa kan hæves af Staten, dersom Staten fortsætter Banen fra Kinge til Nyborg. Det er imidlertid det sydsynste Jernbanelstabs ikke gaaet ind paa, det gaar dets Tilbud ikke ud paa. Jeg

havde ikke tænkt paa at ville sige dette, men den ærede Ministers Ytringer har givet mig Anled- ning dertil. Sæt at det sydsynste Jernbanelstabs har drevet Banen i 5 Aar og sandsynligvis med Underflud, men at det derpaa efter at have faaet Banen drevet op, har faaet om, at den skal betale sig bedre for Fremtiden, og Staten saa fortsætter Banen fra Kinge til Nyborg og opsigter Kontrakten, saa vil Selskabet jo derved være affaaet saa at saae det ind, som den hid- til har sat til paa Banen. Jeg siger ikke dette, fordi jeg vil have en Vnndring ind i Lovforsla- get, men jeg har dog villet henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at det er et Til- fælde, som meget let kunde indtræde.

Indenrigsministeren (Steel): I Lo- ven staar der ikke Noget om Forpagtningskon- traktens Indhold. Forpagtningskontrakten vil først blive oprettet efter at Loven er vedtagen, men jeg skulde tage mærkelig feil, hvis det ikke er en af de Betingelser, som foreløbig ere aftalte mellem de Parter, som have behandlet samme Sag, at for det Tilfælde Jaaborg—Kinge Banen fortsættes til Nyborg kunde Forpagtningsforholdet hæves.

Da ingen Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Be- handling

vedtoges enstemmigt med 43 Stemmer.

N. Nasmussen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Bloug: Jeg tillader mig paa det Ind- stændigste at fraraade Thinget at vedtage det til- lede Forslag; thi det er at fortsætte Samlingen maaske til September Maaned. Jeg erklærer for mit Vedkommende — og jeg tvivler ikke om, at mange Medlemmer ere i samme Casus som jeg — at jeg ikke kan møde i Thinget mere end til den første Halvdel af næste Uge. Hvis jeg var i Regjeringens Sted — jeg kjender ikke Regje- ringens Planer — vilde jeg ikke betænke mig paa at sende begge Thing hjem, hvis dette Thing vedtager det ærede Medlems Forslag.

Clausager: Ja, jeg kan saa godt for- staa, at de ærede Medlemmer, der ønske Lovfor- slagets vedtaget uden Forandringer, maa sette sig imod Udvalgs Nedsættelse. Det er ikke min Tanke ved at tilraade Udvalgs Nedsættelse at for- hale Sagen eller at søge at faae den begravet. Jeg gaar ud fra, at selv om Sagen bliver over-